

בש"פ 6162/18 - זאיד שחאדה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6162/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקש:

זאיד שחאדה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק
עמ"ת 11526-08-18 שניתנה ביום 7.8.2018 על ידי
כבוד השופט א' אברבנאל

בשם המבקש:

עו"ד אמיר נבון

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' אברבנאל) בעמ"ת
11526-08-18 מיום 7.8.2018, בה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת
מ' קסלסי) מיום 5.8.2018, בגדרה הורה בית משפט השלום על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש, ועל הארכת
מעצרו עד לדיון שנקבע ליום 2.9.2018.

יצוין, כי הבקשה שלפני הוגשה ביום 23.8.2018 בשעות הצהריים, וזאת בחלוף כשבועיים מיום מתן ההחלטה
מושא בקשה דנן, וכשבוע לפני מועד הגשת התסקיר בעניינו של המבקש.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות רכוש הכוללות קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לבנין שאינו
דירה וגניבה. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים. בדיון
שהתקיים ביום 5.8.2018, הסכים בא כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ("ברמה הבסיסית ביותר"), וטיעונו
התמקדו בבקשה לבחון מפקחים לצורך שחרור למעצר בית, והשוואת המבקש לנאשמים אחרים שנטלו לטענתו חלק

מרכזי יותר בפרשה, ושחררו בתנאים.

בהחלטה מיום 5.8.2018 פסק בית משפט השלום כי הקושי לשחרר את המבקש למעצר בית נובע מהודאתו כי הוא משתמש בסמים קשים באופן תדיר. לפיכך, בית המשפט קבע כי לצד בחינת המפקחים שהוצעו בעניינו של המבקש, יש לבחון את יכולתו לעמוד בתנאי מעצר בית. משכך, בית המשפט הורה על קבלת תסקיר שירות המבחן עד ליום 30.8.2018, והדיון בהמשך מעצרו של המבקש נקבע ליום 2.9.2018.

2. על החלטה זו הגיש המבקש ערר.

בית המשפט המחוזי דחה את הערר, וקבע כי לאור עברו הפלילי של המבקש והודאתו בכך שהוא מכור לסמים קשים, יש לבחון באופן זהיר חלופת מעצר, ולשם כך נדרש תסקיר שירות המבחן. בית המשפט המחוזי התייחס לנסיבותיהם של מעורבים נוספים בכתב האישום, וקבע כי הן שונות מנסיבותיו של העורר, ובפרט כי אין לגביהם ממצא של התמכרות לסמים קשים. בכך נדחתה הטענה לפגיעה בשוויון בין הנאשמים.

3. הוגשה בקשת רשות לערר, היא הבקשה שלפניי.

המבקש טען כי חלקו באירועים מושא כתב האישום מזערי, ובהינתן כי הנאשמים האחרים שוחררו לחלופת מעצר, המסקנה המתבקשת היא כי יש לשחרר גם אותו לחלופת מעצר. לשיטתו, במקביל לבקשת תסקיר מעצר בעניינו, היה מקום לשחררו לחלופה בתנאים מגבילים. עוד טען כי חלקו בפרשה זניח, וכי לא מתקיימים יסודות עבירת הגניבה.

4. דין הבקשה להידחות על הסף.

ראשית, עניינו בשלב ביניים, "בין החלטת בית המשפט השלום כי קיימת עילת מעצר לבין בחינת האפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר. אין דרכו של בית משפט זה להיעתר לערר בשלב ביניים עד להחלטה סופית של הערכאה הדיונית, בבחינת דיון דו-שלבי בהליכי מעצר עד תום ההליכים, הן בערכאה הדיונית והן בערכאת הערעור, באשר המצב הרצוי הוא, שהדיון יערך כמקשה אחת [...] כך בגלגול שני, קל וחומר שלא 'בגלגול שלישי' (בש"פ 1349/14 עופר פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 והאסמכתאות שם (2.3.2014)).

שנית, כידוע, בבקשות רשות ערר בענייני מעצרים נדרשות נסיבות מיוחדות אשר תצדקנה קיום דיון בגלגול שלישי והמקרה שלפנינו אינו נמנה על מקרים מיוחדים אלה. טענותיו של המבקש נסבות כולן על נסיבותיו הקונקרטיות, בהשוואה לנאשמים האחרים בפרשה. ואולם, כאמור, הערכאות הקודמות כבר נתנו דעתן לכך ועמדו על ההבחנה העניינית בין הנאשמים.

5. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו באלול התשע"ח (26.8.2018).

ש ו פ ט
